

1. פרשת בראשית

וַיְחִי־לְמֹדֵד שְׁתַּיִם וּשְׁמַנִּים שָׁנָה וַיִּמָּאֵת שָׁנָה וַיִּוֹלַד בֶּן: וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ נֹחַ לֵאמֹר זֶה יִנְחַמְנוּ מִפְּעֻשָׁנוּ וּמֵעֲצָבוֹן יִדְּיֵנו מִן־הַאֲדָמָה אֲשֶׁר אֲרָרָה יִקְוֶה:

2. רש"י בראשית פרק ה פסוק כט

(כט) זה ינחמנו - ינח ממנו את עצבון ידיו, עד שלא בא נח לא היה להם כלי מחרישה והוא הכין להם, והיתה הארץ מוציאה קוצים ודרדרים כשזורעים חטים, מקללתו של אדם הראשון, ובימי נח נחה, וזהו ינחמנו, ינח ממנו.

3. בריאת העולם מול הבריאה אחרי המבול

<p>ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו המים ויסכרו מעינת תהום וארבת השמים בעשירי באחד לחדש נראו ראשי ההרים ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפייה וידבר אלהים אל נח לאמר: צא מן התיבה אתה... כי בצלם אלהים עשה את האדם כל החיה כל הרמש וכל העוף כל רומש על הארץ</p>	<p>ורוח אלהים מרחפת על פני המים ויהי מבדיל בין מים למים יקוו המים... אל מקום אחד ותראה היבשה עץ פרי עשה פרי למינו... להבדיל בין היום ובין הלילה ויבא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו ונקבה ברא אתם כל נפש החיה הרמשת... ואת כל עוף... נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ</p>
<p>ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם: פרו ורבו ומלאו את הארץ ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים... כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה, כירק עשב נתתי לכם את כל.</p>	<p>ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים: פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשוה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ. ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע... לכם יהיה לאכלה.</p>

4. בראשית רבה, פר' לד, יב

ומוראכם וחתכם יהיה - מורא וחתית חזרו, ורדיה לא חזרה

5. פרשת נח

(ג) פְּלִרְמֶשׂ אֲשֶׁר הוּא־חִי לְכֶם יְהִי־הָאֲכֵלָה כִּי־רַק לְעֵשֶׂב נִתְּתִי לְכֶם אֶת־כָּל: (ד) אֶדְ-בְּשֶׁר בְּנִפְשׁוֹ דָּמּוּ לֹא תֹאכְלוּ:

6. סיפור נח והגפן – מה הוא רצה לעשות?

7. רש"י פרשת נח

ודברים אחדים - באו בעצה אחת ואמרו לא כל הימנו שיבור לו את העליונים, נעלה לרקיע ונעשה עמו מלחמה. דבר אחר על יחידו של עולם. דבר אחר ודברים אחדים, אמרו אחת לאלף ושש מאות חמשים ושש שנים הרקיע מתמוטט כשם שעשה בימי המבול, ובאו ונעשה לו סמוכות:

8. R. Samet citing Cassuto

Verse 5 ties together the two halves of the story, serving as its central axis: "The Lord DESCENDED to observe the city and the tower which the CHILDREN OF ADAM had made." The first difficulty is theological: does God need to descend in order to observe the actions of the humans? Rashi replies by citing the Tanchuma's words: "He did not need to do so, but He came to teach judges not to condemn the accused until they would see and understand [the facts of the case]." Cassuto adds,

There is a satirical allusion here: they thought their tower would reach heaven, but in God's eyes their edifice was not giant, but rather the creation of puny creatures, a thing of earth and not of heaven. If God, the Dweller of the Heavens, wanted to see it up close, He had to come down from heaven to earth.

Similarly, the words "children of Adam" at the verse's end, which are strikingly extraneous, prompt Rashi to ask: "Rather than children of whom? Perhaps children of donkeys or camels?" Cassuto attempts to see here as well satirical allusions: divine beings did not build the tower, as the Babylonian myth claims, but rather children of Adam built the city and its tower.

9. Focus on the word שם